

[Henry Hansen.]

den anden Bestemmelse vil jeg sige, at Bortvisningen maa ske paa et saa tidligt Stadium, at saadanne Personer ikke kan naa at faa anrettet nogen Skade. Jeg mener ikke, at de unge paa nogen Maade skal underkastes Vilkaarlighed — der er jo ogsaa i Lovforslaget Appelmulighed for dem —, men Sagen er for god til, at daarlige Elementer skal have Lov til at ødelægge den. Det gode Omdømme, disse Ungdomsforanstaltninger har i Befolkningen, skulde gerne bevares og helst styrkes. Der maa i en saadan Lejr være baade Orden og Disciplin, og de, som ikke frivilligt vil indordne sig herunder, hører ikke hjemme der.

Det er ogsaa Meningen, at der skal oprettes Lejre for unge Kvinder. Ogsaa dette hilser jeg med Tilfredshed. Svigtende Beskæftigelsesmuligheder i Industrien vil ogsaa ramme Kvinderne. At foretage en Overflytning af dem, der paa den Maade bliver ledige, til andre Fag, f. Eks. Husgerning, vil sikkert ikke være muligt. Det maa vel snarest forudsættes, at de, som hidtil har haft Medhjælp i Huset, paa Grund af svigtende Indtægter vil søge at klare sig med mindre Medhjælp eller helt uden. Og Landbruget kan formentlig heller ikke med den nedsatte Produktion i Udsigt paatage sig at beskæftige flere ledige. Jeg synes altsaa, det er godt og rigtigt, at de unge Kvinder nu ogsaa tages med herunder.

Bestemmelserne om Henvisning er gjort elastiske, saa at Henvisningen ved stigende eller svigtende Arbejdsmuligheder enten kan indskrænkes eller udvides. Bestemmelsen herom findes i § 3, Stk. 3.

I øvrigt vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, som siger, at det maa paases, at arbejdsløse, der tilhører Fag, inden for hvilke Arbejdsløsheden er ringe, eller som har en vis Mulighed for snarest at opnaa ordinært Arbejde, ikke henvises, for selv om man ønsker det bedste for Ungdomslejrene, maa det vigtigste dog stadig være, at Ungdommen beskæftiges ved ordinært Arbejde.

I § 4, Stk. 2, hedder det, at Arbejdet skal være af en saadan Art, at Deltagerne opnøves til at kunne gøre Fyldest ved ordinært Arbejde, og Undervisningen skal saa vidt muligt anlægges efter praktiske Krav. Jeg vil gerne forstaa denne Bestemmelse saadan, at det i saa stor Udstrækning som muligt er Hensigten, at den faguddannede Ungdom skal søges beskæftiget ved Arbejde med Forbindelse til den enkeltes Fag. Derved vil et Ophold i en Ungdomslejr især blive af Værdi for den Del af Ungdommen.

Ofte falder jo en Arbejdsløshedsperiode for de unge i den første Tid efter Læretidens Udløb, og det, der ellers vilde være en Ulykke for den unge, kan nu ved Arbejde af fagmæssig Karakter i en Ungdomslejr forvandles til noget godt og nyttigt.

Arbejdstiden synes jeg ikke der er noget at sige til. Det er sikkert det rigtigste, at der lægges en Plan, hvorefter de unge beskæftiges det meste af Tiden, og Rækkefølgen: Arbejde, Undervisning og Sport er efter min Mening rigtig.

Med Hensyn til Vederlaget er der sket en Ændring i Forhold til de nu gældende Bestemmelser. Det kontante Vederlag er nedsat noget, men til Gengæld ydes der Kost, Logi, Arbejds- og Hjemmetøj. Lejren betaler Sygekassekontingent og Invalidforsikringspræmie, og Deltagerne fritages for at yde Bidrag til Arbejdsløsheds-kassen under Opholdet. Af det kontante Vederlag, der højst kan blive 12 Kr., hensættes 4 Kr. i en Sparekasse og udbetales først ved Afrejsen fra Lejren. Det er selvfølgelig vigtigt for de unge paa den Maade at faa et betydeligt Beløb udbetalt, naar de forlader Lejren, men det opdragende Moment i denne Bestemmelse er efter min Mening det vigtigste, dette, at de unge lærer, at de selv ved at lægge et beskedent Beløb til Side ved hver Lønudbetaling er i Stand til at samle sig en lille Reservefond. For øvrigt er Udbetalingens Størrelse ikke det afgørende; det er, at de unge bliver beskæftiget under gode og ordnede Forhold i Stedet for at gaa ledige.

§ 7 indeholder Bestemmelser om, at Deltagerne ved deres Afgang faar en Erklæring om deres Forhold under Deltagelsen, og at Lejren og Beskæftigelsescentralen skal medvirke til at fremskaffe Tilbud om Arbejde. Det kan naturligvis ikke paalægges nogen at tage Hensyn til en saadan Erklæring, men er den god, vil den jo være af Værdi ved Forsøg paa at skaffe sig Arbejde eller Stilling. En saadan Erklæring maa vel nærmest rangere med en Anbefaling fra en Mester. At Lejrmyndighederne skal gøre deres for at skaffe Deltagerne Arbejde efter deres Afgang fra Lejren, er kun ret og rimeligt.

Jeg vil gerne slutte disse Bemærkninger med at takke den højtærede Arbejds- og Socialminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag, som jeg anser for et værdifuldt Led i Forsøgene paa at afbøde de uheldige Virkninger, som Arbejdsløsheden kan have for Ungdommen. Lovforslaget er et Bevis paa, at Samfundet i høj Grad har Øjet aabent for Ungdommens